

Księga Jeremiasza

Rozdział 51

1. Tak mówi WIEKUISTY: Oto podnoszę niszczący wiatr przeciwko Babelowi i przeciw mieszkańcom centrum Moich przeciwników. 2. Poślę przeciwko Babelowi przewiewaczy, więc go przewieją i wypróżnią ich kraj. W dniu niedoli staną przeciwko niemu ze wszystkich stron. 3. Przeciw każdemu, co napina swój łuk oraz przeciw każdemu, co się chełpi w swoim pancerzu! Nie oszczędzajcie jego młodzieńców, zgładźcie całe jego wojsko! 4. Niech poległi padną na ziemi Kasdym, a na jego ulicach – poprzebijani! 5. Bo Israel i Juda nie jest opuszczony przez swego Boga, przez WIEKUISTEGO Zastępów, a ich ziemia była pełna winy wobec Świętego Israela. 6. Uchodźcie z Babelu, niech każdy ratuje swoje życie; nie gińcie wśród jego kaźni! Bowiem to czas pomsty WIEKUISTEGO! On sam wypłaca mu należność! 7. Babel był złotym pucharem w ręce WIEKUISTEGO, który upajał całą ziemię; z jego wina piły narody – dlatego narody poszalały. 8. Nagle Babel runął i został skruszony! Biadajcie nad nim, nabierzcie balsamu na jego ból – może da się uleczyć. 9. Leczyliśmy Babel, ale się nie wyleczył. Opuście go i idźmy, każdy do swego kraju; bo jego sąd sięga nieba i wznosi się ku obłokom! 10. WIEKUISTY wydaje sprawiedliwe postanowienie. Pójdźmy, opowiadajmy na Cyonie dzieło WIEKUISTEGO, naszego Boga! 11. Wyostrzcie strzały! Napełniajcie sajdaki! WIEKUISTY rozbudził ducha królów Madaju, gdyż Jego zamiysł skierowany jest przeciwko Babelowi, by go zgładzić. To pomsta WIEKUISTEGO, pomsta za Swój Przybytek. 12. Podnieście sztandar przeciwko murom Babelu, wzmocnijcie straż, ustanówcie czaty, szykujcie zasadzki! Gdyż co WIEKUISTY zaplanował, co wypowiedział przeciw mieszkańcom Babelu – to spełni. 13. Ty, któryś osiadł nad wielkimi wodami, bogaty w skarby – oto nadszedł twój koniec, kres twojej chciwości. 14. WIEKUISTY Zastępów zaprzysiął na Siebie: Zaprawdę, z tego powodu napełnię cię ludźmi, jak szarańczą; przeciw tobie zawtórzą wojenny okrzyk! 15. On utworzył ziemię Swoją mocą, świat utwierdził Swoją mądrością i Swym rozumem rozpostarł niebiosy. 16. Kiedy wydaje głos, szumią wody na niebie; gdy z krańców ziemi wyprowadza obłoki, tworzy błyskawice dla deszczu i wyprowadza wicher ze Swych składów – 17. wtedy jest oszołomiony każdy człowiek oraz nie może tego pojąć. Także, z powodu rzeźby, pohańbiony jest każdy złotnik, bo jego odlew jest kłamstwem; nie ma w nim ducha. 18. Dzieła oblędu są marnością, zginą w czasie swojego nawiedzenia. 19. Nie taki jest dział Jakóba prętu dziedzictwa; bowiem On jest Stwórcą Wszechrzeczy – Jego Imię WIEKUISTY Zastępów. 20. Tyś Moim młotem, wojennym narzędziem, tobą miażdżę narody oraz tobą wytępiam królestwa. 21. Tobą miażdżę rumaka i jego jeźdźca; tobą miażdżę wóz i woźnicę. 22. Tobą miażdżę mężczyznę i niewiastę; tobą miażdżę starca i wyrostka; Tobą miażdżę młodzieńca i dziewczę. 23. Tobą miażdżę pasterza i jego trzodę; tobą miażdżę oracza i jego uprząż; tobą miażdżę rządców i namiestników. 24. Jednak odpłacę Babelowi oraz wszystkim kasdejskim obywatelom za całe ich zło, które na waszych oczach spełnili w Cyonie – mówi

WIEKUISTY. **25.** Oto Ja przeciw tobie, niszcząca góro – mówi WIEKUISTY, która rujnujesz całą ziemię. Przeciw tobie wyciągnę Moją rękę; strącę cię ze skał i zamienię cię w wypaloną górę. **26.** Nie wezmą z ciebie węgielnego kamienia, ani kamienia na fundament, bowiem na długi czas zamienisz się w zwaliska – mówi WIEKUISTY. **27.** Podnieście na ziemi sztandar! Uderzcie w surmę pomiędzy narodami! Wezwijcie przeciwko niemu ludy! Zwołujcie przeciw niemu królestwa Araratu, Minnii Aszkenasu! Ustanówcie przeciwko niemu wodza! Sprowadźcie rumaki, nieczym najeżoną szarańczę! **28.** Wezwijcie przeciwko niemu narody – królów Madaju, jego rządców, wszystkich jego zwierzchników i całą ziemię jego władztwa! **29.** Więc zadrży ziemia, zadygoce, gdyż nad Babelem urzeczywistnią się plany WIEKUISTEGO, by zamienić ziemię Babel w pustkowię, bez mieszkańca. **30.** Rycerze Babelu przestali walczyć, osiedli w warowniach; wyczerpała się ich siła, zniewieścili. Podpalono jego siedziby i skruszone są jego zawory. **31.** Goniec pędzi naprzeciw gońca i zwiastun naprzeciw zwiastuna, by obwieścić królowi Babelu, że ze wszystkich stron zostało zdobyte jego miasto. **32.** Brody wzięte, fosy wypalone ogniem, a wojownicy przerażeni. **33.** Bowiem tak mówi WIEKUISTY Zastępów, Bóg Izraela: Córa Babelu jest jak klepisko, w czasie, gdy się je wydeptuje; niedługo, a nadejdzie dla niej pora żniw. **34.** Pożarł mnie Nabukadrecar, król Babelu mnie zgładził; zostawił mnie jak wypróznione naczynie, pochłonał mnie jak krokodyl; napełnił swój brzuch moimi słodyczami, a mnie wypędził. **35.** Niech spadnie na Babel moja krzywda oraz mojego ciała – mówi mieszkanka Cyonu; moja krew na mieszkańców Kasydym – mówi Jeruszałaim. **36.** Dlatego tak mówi WIEKUISTY: Oto poprowadzę twą sprawę i twoją pomstę – pomszczę; osuszę jego morze, a jego źródło wyschnie! **37.** Babel będzie rumowiskiem, siedliskiem szakali, zgrozą i pośmiewiskiem bez mieszkańców! **38.** Jeszcze ryczą razem jak lwy, warczą jak lwie szczenięta. **39.** Zatem przygotuję im ucztę; kiedy będą rozochoceni ich upoję, aby się weselili, posnęli długotrwałym snem oraz się nie ocknęli – mówi WIEKUISTY. **40.** Powalę ich jak jagnięta na rzeź, jak barany razem z kozłami! **41.** Czyżby został zdobyty Szeszak, wzięta sława całej ziemi? Czyżby Babel zamienił się w zgrozę pomiędzy narodami? **42.** Nad Babelem wezbrało morze, został pokryty mnóstwem jego fal. **43.** Jego miasta zamieniły się w pustkowię, w spiekłą oraz jałową ziemię; w ziemię, której nie zamieszkuje człowiek i nie przechodzi przez nią syn Adama. **44.** Nawiedzę Belaw Babelu, wydobędę połknięty kęs z jego gęby, więc narody już nie będą do niego dążyły; mur Babelu runie! **45.** Uchodźcie spośród niego, Mój ludu, niech każdy ratuje swoje życie przed zapalczwym gniewem WIEKUISTEGO. **46.** Niechaj nie wątpi wasze serce, byście się mieli lękać wobec wieści głoszonej po świecie, gdyż ta wieść rozejdzie się w jednym roku. Potem, po roku, inna wieść, a w kraju będzie ucisk oraz władza po władzy. **47.** Oto dlaczego nadchodzą dni, w których nawiedzę posągi Babelu; cały jego kraj będzie zhańbiony, a wszyscy jego poległi padną wśród niego. **48.** Nad Babelem rozraduje się Niebo, ziemia oraz wszystko, co na nich; gdyż z północy przyjdą do niego pogromcy – mówi WIEKUISTY. **49.** Jak Babel poraził poległych Izraela tak pobici z Babelu polegną w całym kraju. **50.** Uchodźcie ocaleni od miecza, idźcie i się nie zatrzymujcie! W oddali wspominajcie

o WIEKUISTYM, a w wasze serce niech wchodzi Jeruszałaim. **51.** Zawstydziliśmy się, gdyż słyszeliśmy o hańbie, rumieniec pokrył nasze oblicza; bo barbarzyńcy weszli do świętego miejsca domu WIEKUISTEGO. **52.** Oto dlaczego nadchodzą dni – mówi WIEKUISTY, w których nawiedzę jego posągi, a w całym jego kraju będą jęczeć ranni! **53.** Choćby Babel wzniósł się ku niebu, choćby uczynił niedostępną wyżynę swojej twierdzy – jednak przyjdą ode Mnie jego pogromcy – mówi WIEKUISTY. **54.** Z Babelu odgłos biadania, wielki pogrom w ziemi Kasdejczyków! **55.** Gdyż WIEKUISTY pustoszy Babel oraz usuwa z niego wielki zgielek! Bo ich fale huczały jak potężne wody i rozlegała się wrzawa ich okrzyków. **56.** Na Babel nadejdzie dzień, pogromca, zatem jego rycerze będą ujęci, złamią się ich łuki! Gdyż WIEKUISTY jest Bogiem odpłaty; rzetelnie odpłaci! **57.** Upoję możnowładców i jego mędrców, namiestników, wodzów oraz jego rycerzy, więc zasną bardzo długim snem oraz się nie ocucą – mówi Król, Jego Imię WIEKUISTY Zastępów. **58.** Tak mówi WIEKUISTY Zastępów: Szeroki mur Babelu będzie zburzony do szczętu, a jego wysokie bramy spłoną w ogniu; daremnie trują się o nie ludy, a plemiona omdlewają z powodu ognia. **59.** Zlecenie, które prorok Jeremjasz dał Serajaszowi, synowi Neryi, syna Machsejasza, gdy z królem Judy – Cydkjaszem, poszedł do Babelu, w czwartym roku jego panowania. Zaś Serajasz był zarządzającym miejscami postoju. **60.** Jeremjasz w jednym zwoju opisał całą klęskę, która ma spaść na Babel; mianowicie wszystkie owe mowy, które są napisane odnośnie Babelu. **61.** I Jeremjasz powiedział do Serajasza: Kiedy przybędziesz do Babelu i go zobaczysz, wtedy odczytasz wszystkie te słowa. **62.** Nadto powiesz: WIEKUISTY! Ty powiedziałeś o tym miejscu, że je zgładzisz, aby nie było w nim mieszkańca, człowieka, ani bydłęcia, lecz by było długotrwałym pustkowiem. **63.** A gdy skończysz czytać ten zwój – przywiążesz do niego kamień i wrzucisz go w głęb Fratu. **64.** Nadto powiesz: Niech tak się pogąrzy Babel oraz się nie podniesie, z powodu klęski, którą na niego sprowadzę! Słowa Jeremjasza aż do dotąd.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012